

naprosili našega poslanca, kateri bode to veliko potrebo pri deželnem odboru predlagal, kar upamo, da tudi kaj dosege. Več ko bode takih prošenj, boljši bo uspeh.

Vojna v Južni Afriki.

Zadnji čas se ni zgodilo na afriškem bojišču nič posebnega. Z mirovnimi pogajanjmi menda zopet ni nič! «Times» so dobili iz Kapstadta poročilo, da so vesti o novih mirovnih pogajanjih med Botho in Kitchenerjem docela neutemeljene. «Daily Mail» pa je dobil iz Amsterdama poročilo, da se smatrajo, v uradnih transvaalskih krogih poročila o novih pogajanjih za neresnična. Namen imajo te vesti le ta, da bi zbegale v Kaplandiji bivajoče Bure. Iz Amsterdama se tudi javlja, da nimajo uspehi generala Plumerja nobene vrednosti. Buri nameravajo prenesti sedež transvaalske republike v Leydsdorp na skrajnem severovzhodu Zmajevih gor, kateri kraj je Angležem docela nepristopen. Istotako se menijo Buri sami umakniti v nepristopno Zantopansko pogorje, kjer vlada mrzlica in tifus, in kjer so znane strupene muhe «tsetse». Buri so teh stvari vajeni, a Angleži bi jim podlegli. Od tu hočejo Buri na izreden način nasprotovati Angležem. S tem korakom so Buri naložili Angležem še največjo vseh sedanjih težav. — Iz Pretorije je 11. t. m. brzojavil lord Kitchener, da se je v bližini Dewetsdorpa vršil dve uri trajajoči boj. Angleži so ujeli 80 Burov in zaplenili 8 vozov. Pretorijo so Angleži silno utrdili, ker se boje naskoka Burov. Kuga v Kapstadtu se širi. Danes je že nad 300 oseb okuženih. Buri nameravajo iznova odločne operacije v obeh burških republikah, v Natalu in v Kaplandiji. — Londonska «Presse Association» je dobila iz Exeterja brzojavko, da so Buri v megli ujeli generala Frencha s 500 možmi. Korespondenčni biro poroča, da se ta vest uradno prereka. Ker se je že parkrat javljalo, da je bil French ujet ali ubit, ne da bi se bila vest uresničila, je treba tudi sedaj dvomiti, da bi bil French res ujet. Lord Kitchener je sporočil

iz Pretorije: Med operacijami generala Babingtona je kolona polkovnika Bawlitona presenetila severozahodno Klerksdorpa oddelek Smitsa. 6 Burov je bilo ubitih, 10 ranjenih, 23 ujetih in nekaj topov in streliva zaplenjeno. Angleži so imeli troje ranjencev. V Oranju je bilo med operacijami Pilcherja ubitih 7 Burov ter zaplenjeno mnogo živil. Dewetove čete so na potu v Pietersburg zadale na Angleže. Botha je bil vržen proti severu, Delarey pa baje obkoljen. Tudi v okolici Jakobsdala so zadeli buri na Angleže. Do Leydsdorpa, sedanjega sedeža burske vlade ni možno dospeti z železnico nego le po slabih potih. Proviantiranje angleške vojske je torej onemogočeno. Okolica Leydsdorpa je bogata in plodovita, za Angleže pa je ondotno podnebje smrtonosno. Angleži iz Pietersburga pač ne bodo mogli operirati proti Leydsdorpju z vspehom. Vrh tega pa so na potu tjakaj še tri trdnjave, Schutte, Hendrina in Botha, ki bodo tudi zadrževale Angleže.

Razne stvari.

Požar. Na Blanci, dobro uro od Sevnice je 9. aprila uničil grozen požar šestim gospodarjem vse imetje. Zgorelo je 21 poslopij do tal. V ognju je poginilo 11 prašičev. Pogoreli so kozolci, vozovi, brane, pljugi, gospodarsko orodje in vsa obleka. Zgorela pa je, Bog se usmili, tudi 73letna prevžitkarica Mlinarič. Nesrečnica je bila sama doma, s štiriletnim vnukom, ki je igraje se z žvepljenkami, v parni (šupi) zažgal praprot. Vlekel je zelo hud veter, in mahom je bilo vse v plamenu. Vaščani so bili za časa nezgode skoro brez izjeme pri poljskem delu. Prihitevši domov, so komaj rešili živino. — Eden, gospodarjev je imel v omari shranjenih 1000 kron skupiček za malo preje prodane vole. Bil je toliko drzovit in pogumen, da je vdrl v gorečo hišo, v kljub dušljivemu dimu, dospel do denarja in ga srečno otel. Strašen je bil prizor, videti te nesrečne ljudi, kako so jadikovali, lomili roke, jokali, besno kričali in obupno valjali se po tleh. Nesrečnega dečka, ki je povzročil nesrečo, hotel

Konsum in kovač.

„Štajerc“! Naš list ti predragi,
Za kmete se dobro boriš;
Pomagal nam bodeš tud' k zmagi
Saj ti le nas dobro učiš!

Svetuješ nam vestno, prijatelj!

Vsa skrb je le tvoja za nas.

Bog živi te toraj zmagatelj!

Saj upa nate ce la vas!

Zameri mi ne, da te vprašam,

Vsled novih vseh čudnih reči,

Zastonj si jaz glavo raznašam,

Kaj zdaj se pri nas vse godi!

V nedeljo popoldne sem mislil,

Hajd k Blažu ga grem na en glaž!

Pa kar sem bil se prestrašil,

V sred šribarjev bil je naš Blaž.

Kot polhi so bili zrejeni

In zjali kot miška z masti,

Na sredi je bil pa še eni,

Iz naše Tepanjske vasi!

Prav kumern je bil in otožen,

Ker rad bi izvrstno živel;

Še rajši pa, če bi bil zmožen,

Bi se pa kar k šribarjem štel!

Ker vina so mnogo popili,

In Jakeca šuntali;

Si niso kaj lep'ga zmislili

Konsum so nam stuhtali.

Klobas so tud' mnogo povžili

In Jakeca pitali;

So nam pa „klobaso“ naredili,

Vaščani bi naj jo pa snedli,

je lastni mu oča v prvi razburjenosti kar ubiti. Na pone- srečeno Mlinaričko se je podrl goreč hlevni napušč, ter jo pokopal. Izvlekli so jo, ne opečeno, nego zgo- relu. Škode je približno 40.000 kron. Nesrečneži so tembolj pomilovanja vredni, ker sta bila le dva po- gorelca zavarovana, eden za 800 kron, a drugi še za manjšo vsoto. Gasili sta dve požarni brambi iz Rajhenburga in Sevnice šest ur ter rešili, kar je re- šiti mogoče bilo.

Požar. V Murskem vrhu, župnije sv. Jurja ob Ščavnici so zgorele štiri viničarije dne 24. marca zvečer ob pol 10. uri, in sicer Admontskih Benedik- tincev, dr. Neubauer-jeva, Slavič-eva ter Murkovič-eva. Škoda znaša precej visoko. Kako je ogenj nastal je neznano.

Od Nove cerke pri Vojniku. Na mojem potovanju po slovenskih deželah, dojdem tudi v prijazno Novo cerkev, res prelepi kraj, tako da me napoti, da na- stavim svoj daljnogled, da si jo bolj natanko ogledam. Vse lepo tiho in mirno, le dva gospodiča, katerih imena za danes imenovati nočem, se silno jezita nad onimi, ki berejo list „Štajerca“, tako, da je nedolžni list moral pri neki priložnosti leteti iz mize v kot na peč. Dotični gospodje kar besnijo, kakor purani, ako slišijo ime „Štajerca“; ogovarjajo kmeta, kateri ga čita, češ: ta prokleti list, bralec postal bode nemškutar in slab gospodar. Na ta način preslepijo nevedne kmete, kateri so željni branja in pouka. Oni so nevošljivi našemu ljudstvu, da bi se gospodarsko in politično izobrazilo, misleč: kmet naj ostane trpin. Pazijo naj, kedaj bode kmet prišel bolje k zaved- nosti, da se ne bode maščeval nad njimi. Posebno se spodtikajo na one stariše, kateri pošljejo svoje otroke tudi v nemške šole, da bi se tudi drugega dežel- nega jezika priučili, katerega je danes vsakemu iz- obraženemu človeku potrebno potrebno. Vprašam, ali bi bili dotični to kar so danes, brez nemškega jezika? Morda hlapci in težaki. Zakaj bi ga tedaj ravno naš kmet ne smel znati? Zato, oni že vejo. Ako zna več jezikov, gotovo ne bode svojega maternega jezika teptal. Ako naši tržci in kmeti prodajajo in kupujejo od Nemcev, ako jim njih blago

bolje plačajo ali če govorijo v družbi, kjer je več Nemcev nemško, gotovo to ni nobena krivica, to hteva omika. Kmeti, zdramite se, obrnite dotičn hrbet, saj oni od vas živijo. Svetujem njim, da malo svojo vročo kri ohladijo, drugače bodem dru- skoz moj daljnogled natančneje pogledal.

Naprednjaški slovenski obrtnik.
Od Sv. Petra pod Sv. gorami. Kdo bi si mislil da se v kraju, kateri se imenuje Sveti Peter, Sveto goro in ima tudi en del te občine ime Bo drevo, ljudje nahajajo, ki so ne zlodjevi, pač piškavi. — Hvala Bogu, da se občinske volitve žajo in se že zanaprej ve, da se bode dosedanjen narodnemu županu Ferdinandu Kunej-u, kateri je prejšnji čas, dokler mu niso občani vse zaupali čis nasprotnega mišljenja; namreč kazal se je mož, je mišljenja za prednost, za zmiraj odklenkalo; to že v vsaki hiši te občine veselo razgovarja. Bog daj ta sveti dan za nas; po katerem bomo v poštenja „Štajercu“ natanko naznanili, kake dobrote smo v vali tiste čase, ko je naše pravice zastopal ta nam njak. Na svidenje torej gospod Kunej.

Pri Sv. Jurju ob Ščavnici je umrl g. Aleksan- Deanino, praktičen in doslužen vojaški zdravnik, d 25. marca. Pokojnik je bil še za časa svojega vanja pri Sv. Trojici v Slov. goricah zelo priljubl- kar se je tudi pokazalo pri pogrebu, ker je precej gospodov od Sv. Trojice, kakor tudi doma faranov Jurjevskih in sosednih. N. p. v m.!

En ljubi gospod advokat. Gospod dr. Brum- advokat v Ptuj vložil je proti gostilničarju Gre- recu iz Grajene pri Vurbergu kazensko ovadbo za hudodelstva goljufije, storjene skoz krivo pričanje, je ubogi Gregorec pri obravnavi proti „Slovenske- gospodarju drugače izpovedal kakor dr. Brumen. Gorec imel je lansko leto nesrečo, ker mu je pogorela in danes ima še neprijetnosti pri sodiš- Tako ravna Slovenec proti Slovencu! Gospod Brumen je s to ovadbo pokazal, da je brezsrčen slab človek

Sejem v Ptuj. Ker se bode vršil v Pt- dne 23. aprila letni (jurjevski) sejem, odpade t

Za plotom na onkraj potoka,
Je mala sobica,
Tje je položila otroka,
Konsumna babica!

Za pudlnom tam pa skače
Naš Jaka ko star petelin,
Zažgane so mu še hlače,
Ko prodaje — caherlin.

Jaha na svojem praču,
Namesto bi kladvo vrтел;
Gleda, da kter'ga zasači,
Da b' ga h konsumu sprejel.

Beri le „Štajerca“ vedno
Pameten bodeš postal;
Živi kot preje si redno,
Pa bode ves svet te čislal.

Prijat'lje vse Jaka je zgubil
V podjetju tud' zguba leži,
Če boš pa gosposko reč snubil,
Ti pa že nevarnost preti.

Tepanjski fant

Presrečen Ribničan.

Nek Ribničan, ki je imel strašno velik krof, drobno glavo, padel je z vislic. Krvnik zakriči na grlo: Moj Bog, kaj takega se mi pa še ni nikoli petilo. Ribničan pa pravi: Oh gospod krvnik, pa ravno zdaj devetokrat, in to je bil vedno v moj krof, ker imam drobno glavo in debel vrat, mi štrik vselej čez glavo zmuzne. No, gospod krv- ker bi se znalo v desetič zopet tako pripetiti, boljše, da me kar zdaj za vedno oproste.

oni na 17. t. m. postavljeni veliki konjski in govejski sejem in se bode vršil isti tudi dne 23. aprila.

Iz Teharjev. (Še nekaj o prihodnjih občinskih volitvah.) Dolgo se nam volitev odlaga. Zdi se nam, da bi se naši nasprotniki z volitvo vred najraje skrili, ko bi mogoče bilo. Pa naj bo kakor hoče, mi jih bomo že našli. Samo to bi radi našim nasprotnikom povedali, da naj se nikar ne predrznejo več, nas na cestah ustavljati in zmerjati z judeži, nemčurji, da smo narod zatajili i. t. d. s čimur pa sami svoje „lepe“ lastnosti razodavajo. To jim je edino orožje, s katerim bi radi vodo na svoj mlin napeljali. Takega orožja se pa mi prav nič ne bojimo, ker sami vejo, da smo mi Slovenci bili in tudi v naprej ostanemo, le tistega potuhlega, narod uničujočega narodnega trobljenja mi ne poznamo in smo ga čez glavo siti. Mi nismo liberalnega duha in tudi se za Nemce ne upiramo, tisto pa vemo, da bi mi brez denarja, ki od Nemcev prihaja, težko gospodarili. To vejo dobro tudi naši nasprotniki. Oni vejo tudi, koliko denarja nam prinesejo za živino, koliko zaslužijo slovenski delavci i. t. d., Ali jih čemo za plačilo potreti, kakor bi jih oni radi? In, če bi jih, ali bojo nam potem naši nasprotniki zaslužek dali? O strici, saj jih poznamo. Bog je svet tako ustvaril, da eden drugega potrebujemo. Ni treba, da bi jih častili, saj smo vsi bratje in otroci enega Boga, tudi vsak človek je naš bližnji. Nič boljše vere ne najdemo pri Slovencih kakor pri Nemcih razen Lutrovcev. Le poglejmo malo v Štore, koliko je tam poštenih in vernih Kranjcev, pa kako spoštujejo svojega gospodarja, ki jim kruh daje, četudi je Nemec. Naši nasprotniki pa nočejo tega vedeti, od kod ima občina največ dobička in tudi ne, da bodo Štore z obilnim darom k cerkvi pripomogle. Štiri sto je delavcev, kakor se menijo, če bi dali vsak deset goldinarjev, bilo bilo bi to že 4000 gl. Lep dar bojo dali tudi gospodje, ki menijo dati železje zastonj. Naši nasprotniki pa pravijo, da Štoročani ne bojo cerkve stavili, ker so neverniki. Res je, da jo sami ne bojo stavili, ali oni bojo le z obilnim darom postaviti pripomogli. Če se zedinimo vsi skupaj, bode cerkev postavljena. Naši nasprotniki pravijo, da se bo božji hram lesketal brez Nemcev. Pred tremi leti so ravno tako govorili, zdaj pa le poglejmo kako se lesketa — da se usmili Bog. Toti dolgočasni klukci, kateri nasprotno stranko vodijo, ne bojo še toliko skupaj spravili, da bi zvonovom trike kupili, pa naj le rajši molčijo. Fabriški delavci pripravili so novi oltar sv. Florjana, kupili drago nebo, ki se pri procesiji nosi, kupili v sv. Lovrenc novi svetilnik. Vse to so storili, brez da bi jih kdo temu silil. Koliko rajši in obilnejše bodejo pa še novi cerkvi pomagali. Obrekljivi jeziki pravijo, da so neverniki, neverniki so tisti, ki pravijo, da je za cerkev dobro, če se jo z deskami in švarkljami pokrije; tako eden naših nasprotnikov govoril, drugi pa je razgaljal, da naj vse strela in toča pobije. To je zato govoril, ko že v naprej vidi, da bo pri volitvi obisk prišel. Ali so to krščanski možje? Mislili so, da bodejo iz ženofovega zrna napravili božje kraljestvo,

pa to ne more biti, ker njih ravnanje očitno kaže, da nimajo krščanske podlage. Zatoraj dragi volilci, ne bojte se naše stranke. Mi ostanemo vsikdar verni Slovenci. Resnica je, da bode pri občini bolj prijazno postreženi kot ste bili dosedaj. Ako mi Štoročane zavržemo, bojo nas oni tudi, mi pa ne bomo imeli krajcarja pomoči za novo cerkev, pa tudi Sentlovrečani krajcarja ne dajo, ker dobro vejo, da je za kmete pretežavno, šestnajst tisoč goldinarjev skupaj spraviti, ker toliko še manjka, da se obok napravi. Denarji od rajnega častitega gospoda župnika so pa le za znotrajno opravo in zvonove sporočeni. Nasi nasprotniki povabili so od nekod nekega gospoda v Teharje na neki shod. Kaj pa je ta gospod rekel? Rekel je, da če njih stranka propade, bodejo tako osramočeni, kakor je bil prešnji odbor pred šestimi leti, tedaj ga naj pa le črna zemlja pogoltne. Tako je, dragi volilci. Vidite, njim je le za čast, gospodarstvo in pa blagor občine, pa naj bo kakor hoče. Bodi dovolj. Mi vemo kako bomo volili.

Sv. Barbara v Halozah. Dne 2. aprila vtopil se je v domači luži 4letni deček Anton Žuran iz Gruškovca. Med tem ko so stariši delali v vinogradu, se je deček odstranil in padel v lužo.

Ebensfeld pri Ptuj. Dne 8. aprila napadlo je več posestniških fantov blizu grada Ebensfeld posestniškega sina Martina Letonja iz Zatoličja ter ga pretepali tako, da so mu strli eno roko.

Nepopisljiva surovost. Na velikonočno nedeljo je v Petrovčah deset kmečkih fantov nekega 15 letnega dekleta popolnoma upijanilo in potem posililo v taki meri, da so dekleta našli ljudje skoraj mrtvega. Dekle leži še sedaj v brezupnem stanju. En del teh hudobnežev so že zaprli.

Iz Sv. Petra v Savinjski dolini. (Usodepolna nesreča po streli.) V torek dopoldne med nevihto vdarila je strela tukaj v lončarsko delavnico Jožefa Gerliha. V delavnici navzoče bile so štiri osebe: mojster Jožef Gerlich, njegov učenec Janez Ocvirk in dva hlapca od soseda. Strela udarila je učencu naravnost v glavo ter ga usmrtila na mestu. Mojster in eden hlapec sta pa po udarcu popolnoma ohromela in ni upanja, da bi ozdravela. Drugi hlapec se od prestrašenja ni mogel na nogah obdržati; lezel je po štirih iz delavnice in klical na pomoč. Na poslopju ni nobene škode.

Kovači pozor! Išče se kovaški mojster, ki je zvežban v podkovanju konj in volov in ki zna staviti dobre vozove v Tepanjah pri Konjicah. — Za obilo dela in izvrstni zaslužek skrbi

več kmetov in občani.

Od Sv. Petra pri Velikovcu na Koroškem. (Preveč denarja.) Ne morem si kaj dragi „Štajerc“, da ti tudi jaz dušna reva, kakor nas imenuje česnik „Mir“, sporočim kaj iz našega samotnega kraja. — Nedavno prišel sem po nekem opravku v trg k našemu gospodu advokatu dr. K. G. ravno, ko je on grajal in se jezil čez sedanji denar češ: ta denar ima tako težo, da se v moji blagajni nobeden ladelec več premikati ne more. Neki kmet se je čez to strašno „nadlogo“

zasmejal. No, no, gotova resnica je to, djal je advokat. — Glejte kmetje, tako se godi stanovom, kateri imajo dosti zastopnikov v državnem zboru, da se njim železne blagajne lomijo; mi „dušne reve“ kmetje imamo pa še majhne listnice vedno prazne. — Sami smo si krivi.

Kmet ob Dravi.

Nesreča pri velikonočnem streljanju. Iz Hajdoš se poroča, da so fantje na veliko nedeljo popoldne streljali s tem, da so v leseni štor zabili dinamično patrono. Štor se je razletel z močnim pokom in jeden del razstreljenega štora je priletel 12letnemu Valentinu Glažarju tako nesrečno v glavo, da je fant nezavesten omahnil z razbito glavo in še tisto noč izdihnil. Zopet žalosten izgled za lehkomiselnih mladeničev. Pametnejši ljudje in očetje, ne dovolite vašim sinovom, četudi so odrasli, se s takimi rečmi kakor je streljivo igrati!

Iz Radgone in Ormoža pišejo, da se je tudi tam dosti nesreč vsled neprevidnega velikonočnega streljanja pripetilo. V radgonski bolnišnici se nahajajo trije ponesrečenci, dva sta pa v oskrbovanji doma. V Ormoži pa je bil mestni zdravnik primoran ponesrečencem težke operacije izvršiti. Dvema fantoma mogel je po eno roko, enemu pa prste odrezati, enemu pa je priletel strel v stegno. Fantje, bodite previdni, opustite to, četudi staro navado. Take resreče gotovo niso v čast božjo.

Iz ormoškega okraja nam piše kmet: Tisti pobič po imenu Janez Veselič postal je žalosten in mi ga ne bomo poslej več klicali „Veselič“, pač pa „Žalostič“. Toraj tega „Žalostiča“ je doletela tudi zaslužena kazen. Brcnili so ga iz službe, zakaj? — bomo že drugokrat povedali. Ta siromak pa je zabavljaj in se repenčil tudi na tiste, ki „Štajerca“ berejo, četudi ni vedel zakaj. Mi kmetje smo ga le pomilovali. Pisali smo tudi parkrat „Štajercu“, kaj ta možek vse počenja, no, pa „Štajercu“ se ni vredno zdelo, se ž njim ukvarjati, ker je itak že vedel, da je ta Veselič reven na duši, pa je menda vse naše dopise požrl uredniški koš; mi pa bomo poslej upali, da se bo poboljšal, ne koš — ampak Veselič.

Postaja Šternthal pa Ploj. «Slov. Narod» piše med dnevnimi novicami to-le: Postaja Šternthal med Pragerskem in Ptujem je najbrž edina postaja na Avstrijskem, ki nima niti čakalnice, niti ceste do postaje, dasi vstopi oziroma izstopi tamkaj vsak mesec okoli 500 ljudij, kateri morajo večkrat v najhujši zimi in pri največjem dežju pod milim nebom po cele ure čakati na vlak. To je uprav škandal, in dolžnost našega poslanca bi bila, da stori potrebne korake, da dobimo v Šternthalu čim preje čakalnico in pa vozno cesto k postaji, sicer bi se znalo g. dvornemu svetniku samemu, kadar pride skozi Šternthal zopet na volilni shod v Šent Lovrenc, prigoditi, da si nabere — pošten nahod, če ne kaj hujega.

Zunanje novice.

Grozna nesreča. Od 21. marca se vas Vaglio v etruščanskih Apeninih z vsemi poslopji, s travniki in njivami premika proti reki Scoltena. Premikanje

se vrši prav počasi — 20 cm v vsaki uri ali 4—5 vsak dan — a rategadol so se porušile vse stavbe ter se je napravilo dva km² veliko jezero, ki narasta od ure do ure. 21. marca je zapazil župnik, da je premika župnišče, ki je ležalo poleg cerkve najvišje med vsemi hišami. Hkratu pa je opazil, da se premika tudi cerkev in da se je stolp opasno nagibal. Vaščanje so naglo izpraznili cerkev in in hišo župnika. 22. marca se je začela premikati tudi spodaj ležajoča vas ter počasi drsela v dolino. Premikajoče se ozemlje meri 1700 m na daljavo in 800 m na širino. Pod pritiskom navzdol se premikajočih plasti zemlje se ozemlje valovito izbočilo, plasti so dvignile ter pokončale pale drevesa in cele hiše. Vaščani so mogli rešiti živino in pohištvo. Vse drugo, tudi njive in travnike jim je vzela grozna nesreča. Dvignila se je struga Ščene tene za 6. m. Voda se je ustavila in kmalu je bila vsa dolina pod vodo. Dva dni pozneje zjutraj pa se je nakrat dvignilo dno pokopališča za 8 m, zemlja je globoko popokala, da so se napravili veliki jarki. Več grobov se je odprlo, videla so se okostja in nastrohnela trupla. Kmalu na to se je sesula cerkev in njene razvaline so pokrile večji del pokopališča ter odtegnile odprte grobove pogledom zgražajočih se vaščanov. Hkratu je začelo še snežiti. Sneg je padal neprestano 24 ur in pokrilo nesrečno vas z belim mrtvaškim plaščem.

Potres v Carigradu. Pred kratkim so imeli v Carigradu precej hud potres, ki je povzročil v palači Dolma-Bagde veliko paniko. Tam se je vršila vprava sultana baš velika slavnost. Ko so zazvenčala streljanja v oknih in so se zamajali veliki lestenci ter se odprli od stropa znaten kos ometa, so hoteli spremljevalci sultana pregovoriti, naj ostavi dvorano. Dvorani je bilo 3000 oseb, gotovo bi se jih bilo mnogo poškodilo, ako bi bil zbežal sultan. Nekateri so mislili, da se je zgodil atentat, nekateri častniki so potegnili sablje in skočili v vrt, ki je okoli palače. Več diplomatskega zbora pa se je onevestilo. Tudi sultan se je prestrašil in že stopil par stopnjic s prestola, se premislil, se vrnil na stol ter ukazal godbi, da igra dalje. Nato je velel šejku Ul. Islamu, naj mirno s tem so bili pomirjeni vsi.

Ljubeško življenje. Vseh ljudi na svetu je 1½ milijarde. Govoré 3000 znanih jezikov in imajo 1100 let — Izmed 500 oseb doseže le jedna 80 let, a 1000 oseb samo jedna 100 leto. Vsako leto umre okoli 33 milijonov ljudij, t. j. okoli 96000 vsak dan, 3730 vsako uro, 60 vsako minuto, jeden vsako kundo. Vsako leto pa se narodi 42 milijonov ljudi. Prirastek bi torej znašal 9 milijonov oseb, a vendar nenavadne epidemije, nezgode, zmanjšujejo to število.

Medveda je ubil s kamnom. Iz Senja javljajo, da je 20 let stari Jandre Vukušić iz Klade prišel na veliki petek domov okoli leto dnij starega medveda, katerega je s kamnom pobil na cesti ne daleč od Jablanca.

Nezgoda v cerkvi. V Poznanju se je na veliko nočno nedeljo med mašo primerila strašna panika.